KELETI SÜN (ERINACEUS ROUMANICUS) A DE TEK BOTANIKUS KERTJÉBEN. 1998. márciusában két alkalommal találkoztam a fajjal a kertben. Az első megfigyelés nagyon korán 3-án, a második a hónap végén, 31-én volt. Mindkét alkalommal másodéves példányt láttam, valószínűleg ugyanazt az állatot. Érdekes, hogy mindig a koradélutáni órákban, 13 és 15 óra között mutatkozott.

Serfőző József

SZÖCSKEEGÉR (SICISTA SUBTILIS) MEGFIGYELÉS A TORNAI-DOMBSÁGBAN. Az Észak-Magyarországi-Középhegység keleti szárnyának fent említett kistáján, Tornaszentjakab település közvetlen szélén, 300 m tszf. magasságú és déli lejtésű dombhát barna erdőtalajú gabonatarlójának mezsgyéjén, 1997. november 8.-án, enyhe, napos (élénk rovarmozgás) időben szinte a lábunk előtt fogott menekülésbe egy szürke tónusú adult példány. Futás helyett azonnal villámgyors, gumilabdaszerűen pattogó (átlagosan 18-20 cm magasságú, 22-25 cm hosszúságú) ugrásokkal menekült, de csupán néhány méternyit, amikor is eltűnt a rögök között. Az észlelésnél Kozák Miklós is jelen volt. A faj legközelebbi ismert lelőhelye (Vilmány, Hernád-völgy) 25 km-re DK felé esik innen, s így jelenleg már ez a pont képviseli a legészakibb hazai elterjedést. Majd tovább délre a Szentistván széli, végül a hortobágyi (ha még létezik), valamint az eltűnt dél-nagykunsági (stb.) populációk, azaz egy mára feldarabolódott észak- és közép-kelet-magyarországi, jóllehet, valaha sokkal nagyobb (Pannon régió!), északabbra és nyugatabbra kevésbé, délre és főként keleti irányban jóval tágabb areál kis – jó lenne tudni, valójában mekkora – szigetei.

Endes Mihály